

(<https://radio808.com>)

Naslovnica (<https://radio808.com/>)

Nova glazba (<https://radio808.com/category/nova-glazba/>)

Emisije (<https://radio808.com/category/emisije/>)

Hrvatski film – nepoznato (<https://radio808.com/category/mali-prilozi-za-transparentniju-kinematografiju/>)

ZAGORKA – (NE)POZNATA BIOGRAFIJA (<https://radio808.com/category/marija-juric-zagorka-novinarka-sufrazetkinja-zrtva/>)

Raspored programa (<https://radio808.com/naslovnica/raspored-programa/>)

Marketing (<https://radio808.com/marketing/>)

Top 20 Chart (<https://radio808.com/category/emisije/top20chart/>)

Tventilator (<https://radio808.com/category/emisije/tventilator/>)

Wunderkind Show (<https://radio808.com/category/wunderkind-show/>)

Donirajte (<https://radio808.com/donirajte/>)

🕒 25. listopada 2023.

✍️ Emisije (<https://radio808.com/category/emisije/>), Mali prilozi za transparentniju kinematografiju (<https://radio808.com/category/mali-prilozi-za-transparentniju-kinematografiju/>), Tjedan na 808 (<https://radio808.com/category/tjedan-na-808/>)

Koji su se hrvatski filmovi pojavili na kinorepertoaru u Srbiji i Bosni i Hercegovini i kakve su rezultate postigli? I zašto je to još uvijek „tabula rasa“ naše kinematografije?!

Piše: **Veljko KRULČIĆ** (<https://zonafilma.com/author/veljko-krulcic/>), filmski analitičar

Što da rade oni koji distribuciju (pod kojom podrazumijevaju ponajprije onu koja se odnosi na kina, a zatim i na onu na televizijama, te na streaming platformama) nakon proizvodnje smatraju najvažnijim dijelom kinematografije?!

U našoj kinematografiji većinsko je mišljenje, pogotovo sa strane redatelja i producenata, kako su nakon proizvodnje filma najvažniji – festivali, odnosno sudjelovanje na njima i moguće nagrade koje se tada osvajaju. Legitiman stav, nema dileme.

Što se tiče same distribucije, u „nacionalnoj međi“ ona se još kako-tako prati u filmskoj i kulturnoj javnosti, ali sami rezultati iste te distribucije vrlo „bojažljivo“ se objavljuju a kamoli da se analiziraju; osim kada se dogodi situacija da neki film „iskoči“ izvan granica loših ili prosječnih rezultata.

Ove godine to se konkretno događalo ne s jednim nego čak s dva naslova. Oba su ponajprije namijenjena dječjem uzrastu – radi se o igranom filmu „Dnevnik Pauline P.“ i crtiću „Cvrčak i Mravica“, koji su zajedno sakupili 160-

ak tisuća gledatelja a o čemu se podosta pisalo, uključujući i naslove poput „velikog povratka publike u kina na hrvatski film“ ali se malo gdje komuniciralo da se popriličan dio od tih 160-ak tisuća odnosi na tzv. „školske“ projekcije na koje su djeca organizirano dolazila.

Cinici bi rekli: „Kako se je nekada iz škola odlazilo gledati „Neretvu“, „Sutjesku“ i druge partizanske spektakle, tako se danas odlazi na „Paulinu P.“ i „Cvrčka!“

Što radi HAVC

No, apsolutna tabula rasa hrvatske kinematografije je kinodistribucija domaćih filmova u inozemstvu. Javnost uopće nije upoznata koji su to naši filmovi „probili“ granicu Hrvatske u kinoprikazivalaštvu a kamoli da bi se moglo saznati kakvu to gledanost (i kakav to utržak) postižu na stranim kinoekranima, odnosno blagajnama.

Kako bismo došli do odgovora, obratili smo se krovnoj instituciji naše kinematografije HAVC-u, njihovoj press-službi sa sljedećim upitom:

“Zašto HAVC u svojoj rubrici NOVOSTI redovno objavljuje čitav niz važnih i neophodnih informacija za stjecanje što potpunije slike o hrvatskoj kinematografiji danas i njezinim protagonistima, uključujući npr. i informacije o Odabranim polaznicima trećeg izdanja “Series Rough Pitch – The Balkan Way” ili koji su “Hrvatski animirani filmovi u konkurenciji POFF Shorts” u Tallinu (što u svojstvu novinara i filmskog analitičara 100 posto podržavamo) ali ne objavljuje informacije o početku distribucije hrvatskih filmova u inozemstvu (što smatramo važnom informacijom), niti ne izvještava javnost o rezultatima koje hrvatski filmovi postižu u inozemstvu.”

Smrt djevojčice sa žigicama

Kao najsvježiji primjer spomenuli smo im u nastavku maila, kako je u proteklih mjesec dana, film SMRT DJEVOJČICE SA ŽIGICAMA, nakon Hrvatske, započeo s kino-distribucijom u Bosni i Hercegovini i u Srbiji ali da se ta "novost" nije mogla saznati na službenom siteu HAVC-a.

Od HAVC-a, u kojemu Odnose s javnošću vodi gdja **Ivana Sansević** a press službu gdja **Ena Makić**, odgovor smo, od potonje, dobili nakon više dana čekanja:

„Na stranici HAVC-a, u rubrici Novosti, objavljuju se informacije koje, između ostalog, s press službom podijeli vanjski subjekt (najčešće su to domaći producenti i/ili distributeri). Ako producenti/distributeri imaju i odluče

komunicirati najave i brojke o gledanosti hrvatskih filmova u inozemstvu, te o tome obavijeste press službu, to se zaista smatra važnim vijestima te se kao takve i objave u navedenoj rubrici.“

Koliko se može shvatiti iz HAVC-ovog objašnjenja, obavijesti o komercijalnom plasmanu hrvatskih filmova u inozemstvo isključivo ovise o dobroj volji producenata, odnosno distributera!?

Paralelna distribucija Kulenovićeve krimića u Hrvatskoj, BiH i Srbiji – nije imala sinergijski učinak

S obzirom da ne pratimo samo nacionalni, nego i box-office u Srbiji i Bosni i Hercegovini (ali i u drugim zemljama), mogli smo steći kompletniju sliku uspjeha ili (moguće) neuspjeha ovog krimića redatelja **Gorana Kulenovića** (po istoimenom romanu **Zorana Ferića**) u tamošnjim kinodistribucijama.

Spomenimo da dosadašnji hrvatski total fima „Smrt djevojčice sa žigicama“ (četvrti tjedan prikazivanja) iznosi **8.234** gledatelja, u što je uračunata brojka s premijernog prikazivanja u pulskoj Areni (**3.080** kupljenih karata – drugi je film te večeri na programu bio megablockbuster „Openhaimmer“) i s projekcija na festivalu u Rabu (mjestu gdje je film i snimljen).

Drugim riječima, na kinoblagajnama je prodano pet tisuća ulaznica za „Smrt djevojčice sa žigicama“ i ostvaren je utržak od oko 20 tisuća eura.

Smatramo to skromnim brojkama jer je potencijal bio bitno veći, oko 20-ak tisuća gledatelja; uostalom prethodni film **Gorana Kulenovića** „Pjevajte nešto ljubavno“ je došao do brojke od 18 tisuća s kojom se još uvijek nalazi među četrdesetak najgledanijih domaćih naslova u kinima u XXI. stoljeću.

U bosansko-hercegovačkim kinima (nakon trećeg tjedna distribucije) „Smrt djevojčice sa žigicama“ je dosegnuo brojku od **1.968** gledatelja, u što su uračunate i projekcije na sarajevskom festivalu. Utržak iznosi 6,5 tisuća eura. U Srbiji se „Smrt djevojčice sa žigicama“ također prikazuje tri tjedna ali ponovo sa skromnim rezultatom – **725** gledatelja i 3,4 tisuće eura utrška na blagajnama. Time će se i **Kulenovićev** film pridružiti nizu drugih hrvatskih filmova koji su i u Bosni i Hercegovini i u Srbiji u kinima prošli puno preskromno, makar za istaći je da postoje naši filmovi koji su na tim tržištima doživjeli – gledalačku katastrofu!

“Plavi cvijet” na blagajnama srpskih kina nije utržio niti 500 eura

Navesti ćemo ovogodišnje brojke gledanosti većine hrvatskih filmova u Bosni i Hercegovini, uz napomenu da smo do njih došli vlastitim praćenjem tamošnje box-office liste a koja se naravno zasniva na distributerskim podacima. Najmanji interes je publika pokazala za debitantske filmove „Punim plućima“ **Radislava Jovanovića Gonze** (64 gledatelja i 240 eura utrška), „Tragovi“ **Dubravke Turić** (170 gledatelja i 630 eura utrška) i „Garbura“ **Josipa Žuvana** (195 gledatelja i 625 eura utrška). Mrvicu veće zanimanje ali i dalje skromno, iskazano je za film „Stric“ redateljskog tandema **David Kapac – Andrija Mardešić** (296 gledatelja i 730 eura utrška). Usporedbe radi, makedonski film „Najsretniji čovjek na svijetu“ **Teone Strugar Mitevske** sakupio je **1.184** gledatelja (utržak 4,4 tisuća eura) a srpski „Usekovanje“ **Siniše Cvetića** **1.504** gledatelja. Dječji blockbuster „Dnevnik Pauline P.“ imao je **2.130** gledatelja (utržak 4.200 eura), dok je naš daleko najuspješniji film bio crtić „Cvrčak i Mravica“ s **8.101** gledateljem i utrškom od 21.300 eura. Također usporedbe radi, navodimo da je slovenski dječji film „Kapa“ **Slobodana Maksimovića** dogurao do cifre od **6.050** gledatelja (utržak 15,5 tisuća eura) a za razliku od tog filma, komediju „Dedek gre na jug“ **Vincija Vogue Anžlovara** vidjelo je tek **119** gledatelja.

Srpski filmovi su u BiH najgledaniji, ako se uzmu u obzir teritoriji bivše Jugoslavije. Evo nekoliko ovogodišnjih naslova i njihovih rezultata: „Oluja“ Miloša Radunovića s 19.959 gledatelja (utržak 47 tisuća eura), „Indigo kristal“ Luke Mihailovića s 11.128 gledatelja (utržak 28,5 tisuća), „Munje, opet“ Raše Andrića s 6.542 gledatelja (utržak – 16.7 tisuća eura). U sezoni 2022/23. najgledaniji domaći film u Bosni i Hercegovini je „Amanet“ debitantsko ostvarenje **Mirze Begovića** s **33.992** gledatelja i 102,7 tisuća eura utrška. Inače, hrvatski filmovi nisu bili uspješniji u BiH kinima ni u prethodnoj godini. „Po tamburi“ **Stanislava Tomića** je imao **131** gledatelja (380 eura) a „Zbornica“ **Sonje Tarokić** **136** gledatelja (470 eura). Tek mrvicu bolji bili su „Marginalci“ Ljubomira Kerekeša. Većinu tih filmova je distribuirao „Blitz“.

U Srbiji, sve tamo od „Dnevnika Diane Budisavljević“ (s **23 tisuće** gledatelja), dakle, od 2019. godine naovamo, hrvatski filmovi generalno gledano vrlo skromno ili slabo prolaze. U ovoj godini prikazivani su „Stric“ – **1.470** gledatelja, „Sigurno mjesto“ **Juraja Lerotića** – **870**, ali i „Garbura“ – **249** gledatelja. Prošle godine „Plavi cvijet“ **Zrinka Ogreste** gledalo je svega **139** kinoposjetitelja u srpskim kinima. Prethodni **Ogrestin** film „S one strane“ u Srbiji je gledalo **652** gledatelja, a sveukupan utržak je iznosio 1,5 tisuća eura.

“Dnevnik Diane Budisavljević” – dobro prošao u hrvatskim, ali i srpskim kinima, prikazivao se također u Sloveniji i Bosni i Hercegovini

Slabi, slabi, slabi kino-rezultati

Spomenimo i neke druge hrvatske filmove koji nisu u Srbiji uspjeli preći brojku od tisuću gledatelja u kinima: „Obrana i zaštita“ **Bobe Jelčića**, „Sonja i bik“ **Vlatke Vorkapić**, „Kenjac“ **Antonia Nuića**, „Narodni heroj Ljiljan Vidić“ **Ivana Gorana Viteza**, „Ti mene nosiš“ **Ivone Juke**, „Slučajni prolaznik“ **Joze Patljaka**, „Koja je ovo država“ **Vinka Brešana**, „Aleksi“ **Barbare Vekarić**, „Kino Lika“ **Dalibora Matanića**...

Osim filma „Dnevnik Diane Budisavljević“, razočaran sa svojim srpskim rezultatima zasigurno ne mora biti ni **Rajko Grlić** s „Karaulom“ (**101,4 tisuće**), „Ustavom Republike Hrvatske“ (**13,7 tisuća**), pa i „Neka ostane među nama“ (**8,5 tisuća**). Trebalo bi upitati i saznati jesu li pak razočarani **Danilo Šerbedžija** s **9,5 tisuća** gledatelja za „72 dana“, **Vinko Brešan** s **4 tisuće** gledatelja filma „Svećenikova djeca“, **Branko Ivanda** s **3,3 tisuće** gledatelja za „Konjanika“, **Dalibor Matanić** s **3 tisuće** za „Zvzdana“, **Igor Mirković** s **1,8 tisuća** za „Sretno dijete“, **Daniel Kušan** s **1,2 tisuće** za „Koko i duhovi“...

Dimitrije Vojnov – tumač glavnog lika u filmu “Tito i ja” – precizno je secirao razloge zašto hrvatski filmovi u Srbiji uglavnom prolaze s vrlo razočaravajućim rezultatima

Vojnov: Hrvatski film se ne distribuira ozbiljno u Srbiji!

Odgovor na pitanje zašto danas hrvatski filmovi imaju takve rezultate u srpskim kinima, potražili smo od **Dimitrija Vojnova** iz Beograda, jednog od nezaobilaznih protagonista srpske kinematografije posljednjih 20-ak godina

(našoj publici poznat po glavnoj ulozi dječaka iz filma „Tito i ja“ **Gorana Markovića**), kritičara, scenariste i producenta:

“Osnovni problem slash rezultata hrvatskih filmova u srpskim bioskopima leži u tome što oni ulaze u distribuciju da bi se ispunili koprodukcionu ugovori, a ne da bi ljudi imali šta da gledaju. Te distribucije se onda prave – ako autor ima sreće – u sprezi s nekim festivalom, a ako nema sreće film se prosto baci u bioskope kao u korpu za otpatke.

Srpski filmovi u Hrvatskoj prolaze bolje, prvo zato što sami autori i producenti imaju drugačije ambicije, drugačije se ponašaju sa distributerima, bore se za svoje mesto, i to je potpuno obrnuta dinamika. Izlazak hrvatskog filma u Srbiji je prosto samo nužno zlo, nusprodukt finansiranja srpskog fonda i tu nažalost pomoći nema. Imao sam nekoliko filmova prikazanih u Hrvatskoj, i nisu imali neki naročit uspeh ali smo se oko svakog maksimalno potrudili kao da je to tržište od najvećeg značaja za nas iako zapravo nismo imali nikakve obaveze prema HAVCu, ekipe su išle na premijere, nastupali smo u medijima, čak mogu reći da nas je kritika maksimalno ispratila i jako dobro razumela.

Hrvatski film u Srbiji to nema, ekipa eventualno dođe na festivalsku premijeru a ovako je nema nigde, mediji to najave malom vešću, a najsvežiji primer je “Smrt djevojčice sa žigicama”, gde mislim da sam ja kao Ferićev fan, taj film promovisao lično više od samog distributera, dočim je kod “Strica” bilo malo drugačije, bio je na festivalu, ja sam ga dosta unapred promovisao jer sam ga na tom festivalu gledao i nagradio i onda je negde taj hajp koji sam inicijalno stvorio bio neki temelj na kom se stvar ranije razrađivala.”

I na kraju je g. **Vojnov** zaključio:

“Velika je šteta što se hrvatski film ne distribuira ozbiljnije jer pre svega srpska publika u njemu ima šta da vidi.”

Uostalom, tako je nekada i – bilo. Podsjećam da su hrvatski filmovi iz razdoblja kraja 70-ih i u 80-im godinama, razdoblja čiji sam neposredni svjedok, igrali itekako važnu ulogu u godišnjim kinorezultatima u Srbiji.

Za „Banović Strahinju“ **Vatroslava Mimice** na tamošnjim kinoblagajnama prodane su **454 tisuće** ulaznica, za „Okupacija u 26 slika“ **Lordana Zafranovića 427 tisuća**, za „Medeni mjesec“ **Nikole Babića 351 tisuća**, a za „Samo jednom se ljubi“ **Rajka Grlića 323 tisuće**. Veliku gledanost je imao i crtić „Čudesna šuma“ **Milana Blažekovića**, ali i filmovi koje su hrvatski redatelji režirali za srpske producente – **Veljko Bulajić** „Veliki transport“ (**483 tisuće**) i **Branko Bauer** „Boško Buha“ (**373 tisuće**).

Slično pitanje kao i **Vojnovu**, postavili smo i **Martinu Milinkoviću** iz Zagrebu, stručnjaku za filmsku distribuciju i filmski marketing, koji je proširio samu inicijalnu temu:

“O temi gledanosti hrvatskog kontra srpskog filma, može se napisati knjiga i pričati satima, no probajmo pojednostaviti stvar. Jedan od razloga bolje gledanosti srpskog filma u našim kinima je što srpski filmaši dobivaju znatno oskudnija sredstva za svoje produkcije, i svaka prodana kino ulaznica im je jako važna. Imaju organiziraniju komercijalnu eksploataciju i izvan regije. Žanrovski rade puno širi spektar filmova što izaziva interes kod puno većeg dijela publika.

Hrvatski film kvalitetom nimalo ne zaostaje za srpskim filmom. Dapače, mišljenja sam da se u RH snimaju bolji, ozbiljniji i zreliji filmovi. No, publika to nažalost ne prepoznaje i to ju ne privlači u većem broju. Slični su razlozi disproporcije popularnosti nove glazbene i TV produkcije. Dok je ljestvica Top Billboard Croatia, koja prati streaming servise, potpuno pod dominacijom srpskih izvođača, dok kod televizijskog formata kvalitetom gledanošću se svakako možemo nositi sa susjedima. Kao i kod filma, smatram da smo kvalitetom TV serija u prednosti. No količina i različitost TV

kontenta je daleko na srpskoj strani. Da nema HRT-a situacija bi bila katastrofalna. Na primjeru bivšeg RTL Play-a, sada Voyo servisa ili Klasik TV-a vidljiv je ogroman interes za sav sadržaj iz Srbije."

I na kraju, podsjetimo se da i srpski filmovi ne uspijevaju uvijek preći granicu od tisuću gledatelja u hrvatskim kinima. Među njima su bili i "Ledina", "Nečista krv – greh predaka", "Dečaci iz ulice Marxa I Engelsa", "Turneja"...

Neki od njih su bili na vodećim mjestima na godišnjim rang-listama najgledanijih naslova u našim kinima ("Parada", "Južni vetar 2"). Drugi su pak zauzimali važna mjesta na godišnjim ljestvicama gledanosti ("Toma", prva dva srpska filma u hrvatskim kinima nakon rata: "Rane" i "Bure baruta", "Leto kad sam naučila da letim" i "Južni vetar 1"). Najveći broj je onih koji su se pojavili na repertoaru i na njemu ostavili veći ili manji trag: "Krugovi" (**3,4 tisuće**), "Mali svijet" (**7,7 tisuća**), "Taxi blues" (**14,2 tisuće**), "Jesen samuraja" (**2,1 tisuća**), "Stado" (**7,3 tisuće**), "Nije loše biti čovek" (**2,5 tisuće**), "Jesen samuraju" (**2,1 tisuća**), "Teret" (**1,5 tisuće**) i "Bit ćemo prvaci svijeta" (**5,7 tisuća**).

Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz programa poticanja novinarske izvrsnosti.

Prethodni tekst (<https://radio808.com/o-nepoznatom-fenomenu-hrvatske-kino-distribucije-ali-i-o-tome-kako-su-kerekesi-nakon-marginalaca-postali-trn-u-oku-mnogima-u-kinematografiji-govori-jan-kerekes/>)

< Prethodna objava (<https://radio808.com/poslali-su-me-u-bracno-popravlaliste-i-to-jednom-sovinistickom-madaru/>)

Sljedeća objava >

IMPRESSUM

Nakladnik: Udruga "Multimedijalist"

Ulica Franje Petračića 6 (HUB385)

10000 Zagreb

Urednik elektroničke publikacije: Leo Hekman

Uredništvo: Dominik Janković, Jasmin Redžepagić i

Gordan Antić

mail: info@radio808.com

mob: +385 99 540 9486

PRATITE NAS

(<https://www.facebook.com/radio808/>)

(<https://twitter.com/radio808/>)

(<https://www.youtube.com/channel/UCcaapzbopkfcCQLXp-abulg>)

(<https://www.instagram.com/radio808/>)

PRETRAŽI STRANICU

RADIO808.COM 2018. // DEVELOPMENT BY PROGRAMIRANJEZAWEB.COM
([HTTP://PROGRAMIRANJEZAWEB.COM/](http://PROGRAMIRANJEZAWEB.COM/))